

راهپیمایی 22 بهمن، عرصه حضور دوباره ملت در پای شعار استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی

مشغله های روزمره زندگی مجالی برای یادآوری گذشته نمی گذارد و ورق های دفتر زندگی را بی تامل ورق می زنیم بدون آنکه نیم نگاهی به گذشته داشته باشیم اما با این حال فراموش نمی کنیم آرامش و امنیت کنونی را وامدار چه کسانی هستیم .

مشغله های روزمره زندگی مجالی برای یادآوری گذشته نمی گذارد و ورق های دفتر زندگی را بی تامل ورق می زنیم بدون آنکه نیم نگاهی به گذشته داشته باشیم اما با این حال فراموش نمی کنیم آرامش و امنیت کنونی را وامدار چه کسانی هستیم .

به یاد داریم جنبش بزرگ مردم تبریز در 29 بهمن ماه 1356 را که به اذعان طرفداران رژیم پهلوی و حامیان بیگانه شان، لرزه بر بنیاد سست تشکیلات عریض و طویل و تا بن دندان مسلح محمدرضا شاه انداخت؛ واقعه میدان شهدای (ژاله) تهران را و خون هایی که در این میدان در روز 17 شهریور 57 ریخته شد.

جنايات رژيم پهلوی در قیام خونین 19 دی سال 56 مردم قم و قیام مردم تبریز در چهلّم شهادت این واقعه را و همچنین شکنجه جوانان برومند کشورمان توسط مزدوران ساواک را شنیده ایم .

تعدادی از ما چشیده ایم مزه گاز اشک آورهایی که در درگیری های خیابانی مردم و ارتش در گیرودار سقوط رژیم ستمشاهی استفاده می شد و آن هایی که فضای تحولات بهمن 57 را حس نکرده اند هم به یقین در جریان ایثار و فداکاری پدران و بردارانمان هستند .

به یاد داریم شهادت سرمایه های انقلاب همچون شهید مطهری ، شهید بهشتی ، دکتر رجایی و باهنر را توسط گروه های منافق: منافقانی که تعدادی از اندیشمندان هسته ای کشورمان را هم به شهادت رساندند.

به یاد داریم جوانان برومندی را که در دوران دفاع مقدس جان خود را فدای کشور و انقلاب کردند.

هنوز می بینیم آثار جنگ را بر وجود مردانی که برای حفظ امنیت کشور از وجود خود مایه گذاشتند.

نوای الله اکبر دیشب یادآور شب های تلخ و شیرینی بود از ایام جنگ؛ شب هایی که به واسطه حمله هوایی دشمن به جای رفتن به پناهگاه به پشت بام ها می رفتیم و رد شلیک های ضد هوایی ها را می زدیم .

جان باختن تعدادی از فرزندان مان را در جریان بمباران دانشگاه تبریز و مدرسه زینبیه میانه را به یاد داریم یا شنیده ایم .

برهه های سخت و تلخی را گذرانده ایم و فضای بهمن 57 را درک کرده باشیم یا نه، باید بدانیم این انقلاب و خون های ریخته شده حق بر گردن ما دارند و باید با حضور در راهپیمایی 22 بهمن گامی هر چند کوچک برای ادا کردن این حق برداریم .

همه می دانیم آمریکا عامل اصلی بسیاری از جنايات و خون های ریخته شده جوانان ماست و از این روست که تلخی توطئه چینی های دشمنان واشنگتن و متحدان غربی اش در طول این سال ها برای ما فراموش شدنی نیست.

22 بهمن مجالی برای فریاد خشم انباشته از این همه سال توطئه و هجمه علیه نظام جمهوری اسلامی و مردم ایران و فرصتی برای یادآوری شیرینی 37 سال مقاومت و ایستادگی در پای نهال انقلاب و نظام است؛ باشد که استواری نظام مان روز به روز مستحکم تر و عمق ریشه هایش عمیق تر شود...